

„Boldog vagyok, hogy ennek a 45 évnek részese lehettem”

A hegedűművészt sokan ismeretlenül is megszólítják Miskolc utcáin, hogy gratuláljanak neki egy-egy koncerthez. Nagy Lászlóné Füzes Mária negyvenöt esztendeje, alakulása óta muzsikál a Miskolci Szimfonikus Zenekarban.

A koncertmester az utolsó olyan alapítótag, aki máig aktívan zenél az együttesben.

Még a főiskolára járt, amikor 1963-ban megszületett az együttes, s a tanárképző hallgatói között is keresgéltek a fiatal tehetségeket. Így lett a Miskolci Szimfonikus tagja Füzes Mária. A hegedűművész a családi hagyományokat követve választotta hivatásául a muzsikát, hiszen az egész családja zenélt. Édesapja zenetanár volt, az első esztendőiben ő tanította a hangszeres játék művészetére. (Az öccse szintén a zenét választotta, ma a Rádiózenekar kürtöse). A salgótarjáni lány a miskolci főiskolán folytatta tanulmányait, de aztán azzal, hogy a Szimfonikus Zenekarhoz került, eldőlt a sorsa.

„Boldog vagyok, hogy ennek a 45 esztendőnek a részese lehettem – mondja –, bár így visszatekintve az eltelt időszakra, egyetlen pillanatnak tűnt az egész.” Most is örömmel emlékszik vissza a kezdeti esztendők izgalmaira, amikor óriási eseménynek számított az együttes születése. A város lakói is izgatottan várták a koncerteket, szívvel-lélekkel vett részt a munkában mindenki, s rengeteg koncertet adtak a környező városokban. Mindenütt tárt karokkal fogadták az együttest. A zenekar iránti szeretet ma is érezhető a városban, Füzes Máriától sokan kíváncsian kérdezzék, milyen vendégek érkeznek a következő szezonban, kik lépnek pódiumra.



A hegedűművész úgy látja, az eltelt 45 esztendő alatt sokat alakult, formálódott az együttes. Évről-évre egyre jobb lett, s a néhány amatőr muzsikus helyére lassan hivatásos zenészek kerültek. Közben, 1980-ban Füzes Máriából is koncertmester lett.

A hegedűművész rengeteg különleges hangversenyt tart számon emlékezetében. Szívesen gondol vissza a külföldi turnéokra, a Gardató mellett adott fellépésekre vagy a berlini vendégszereplésre, amikor egy parkban muzsikáltak. A szép emlékek közé tartoznak a Vigadóban adott sorozataik, a zeneakadémiai fellépéseik. A koncertprogramok között is akad számos kedvence, nagy boldogság volt számára, amikor végre eljátszhatta Mozart Sinfonia concertantéját, de emellett ezernyi szólóállást az ő előadásában hallgathatott meg a miskolci közönség...

Úgy véli, most igazán kiváló zenészek ülnek az együttesben, komoly technikai tudással, akadémia, főiskolai végzettséggel rendelkező fiatalok, akik szintén roppant lelkesek és emellett nagyon öntudatosak is. S örül annak is, hogy a Kovács László vezette Miskolci Szimfonikus Zenekarban most is, ahogy a kezdetektől, a jó hangulat, a kellemes légkör a jellemző.

Füzes Mária az együttes mellett sokat kamarázott, vonósnégyesben is pódiumra lépett, s ma is akad egy trió, amelyben rendszeresen játszik. Hosszú évek óta zeneiskolában is tanít. Helyettesíteni kérték fel, de ez olyan jól sikerült, hogy ottragadt az intézményben. Sok a növendéke és szívesen foglalkozik a gyerekekkel. Lényegesnek tartja az oktatást, hiszen így ő is sokat tehet a közönségnevelésért.

Nem véletlen hát, hogy sokan szólítják meg az utcán, gyakran ismeretlenek is gratulálnak legutóbbi koncertjeihez. A város szeretetét az is mutatja, hogy 1993-ban nívódíjjal tüntették ki, 1997-ben pedig a Reményi Ede-díjat is átvehette.

A koncertmester már most igyekszik felkészülni a búcsúra, hiszen tudja, ez a pillanat is előbb-utóbb elérkezik. De úgy érzi, minden szép és jó volt az eltelt 45 esztendőben. S ha visszaidézi az első hónapjait az együttesben, akkor még nem is mert arra gondolni, hogy egyszer ebben a zenekarban töltheti az életét, s több évtizeden keresztül koncertmesterként játszhat. Szebben alakultak a dolgok, mint ahogy remélni merte.

Füzes Mária az együttesben ismerkedett össze férjével, Nagy Lászlóval is, így nem véletlen, hogy két fiuk is a családi hagyományokat követi. Bár ők hegedű helyett inkább a fúvós hangszereket választották, édesapjuk irányításával. A nagyobb gyermekük szintén a Miskolci Szimfonikus Zenekar tagja, kürtön játszik, a fiatalabb pedig a Magyar Állami Operaház zenekarának első trombitása. A négy unokából pedig csak azért tanul még csak kettő zenét, mert a másik kettő ehhez még túlságosan kicsi...

R. Zs.